

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201076
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8415201076.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: G.. U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. N. XX, XXX XX O., právne zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Majerníkom, so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, proti žalovaným: 1) O. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. č. XX, 2) T. F., nar. 29.07.1991, trvale bytom XXX XX Q. XX, 3) A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. XX, všetkým právne zastúpeným advokátom JUDr. Milanom Kuzmom, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, za účasti intervenienta: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. č. XX, t. č. R. A. Q. Q. a R. A. Q. S. E. X. O., C. XX, XXX XX O., o určenie neúčinnosti právneho úkonu s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/76/2015-632 zo dňa 18.08.2021, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalobcu proti výroku I., t.j. výroku, ktorým súd zamietol návrh žalovaných a intervenienta na prerušenie konanie.

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku, t.j. výroku II. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania.

Priznáva žalovaným v 1., 2. a 3. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Intervenientovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Návrh žalovaných 1/, 2/ a 3/ a intervenienta na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/5/2017 zamieťa.

II. Súd žalobu zamieťa.

III. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré bolo v poradí druhým rozhodnutím v spore, nakoľko pôvodný rozsudok č.k. 2C/76/2015-133 zo dňa 14.09.2017, bol odvolacím súdom uznesením č.k. 9Co/41/2018-358 zo dňa 25.09.2018 zrušený, uviedol, že žalobca žalobou doručenou Okresnému súde Kežmarok dňa 24.02.2015 žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Kežmarok pod V362/13 - 20/13, uzatvorená medzi U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XX, XXX XX ako darcom a žalovanými v 1. až 3. rade ako obdarovanými, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to: rodinný dom, súp. č. XX, evidovaný na parc. č.

XXX, zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. I., parc. č. XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvorí, o výmere 554 m², zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. I., parc. č. XXX, druh pozemku záhrady, o výmere 978 m², zapísaný na LV č. XXX, pozemok parcely reg. B., parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2256 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), pozemok parcely reg. B., parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2236 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), pozemok parcely reg. B., parc. č. XXX/X, druh pozemku trvalé trávne porasty, o výmere 2192 m², zapísaný na LV č. XXX (v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX), všetkým nachádzajúcim sa v katastrálnom území Q., obec Q., okres O., je voči nemu právne neúčinná a aby mu priznal náhradu trov konania.

Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca dňa 29.3.2010 poskytol U. F., nar. XX.XX.XXXX sumu 51.000,- eur titulom pôžičky. Na základe ústnej dohody sa U. F. zaviazal pôžičku vrátiť do 3 mesiacov, teda do 29.06.2010. V tejto lehote pôžičku nevrátil, a preto žalobca voči U. F. podal na súd žalobu o zaplatenie sumy 51.000,- eur, ktorej Okresný súd Kežmarok rozsudkom zo dňa 26.06.2013 v spore vedenom pod sp.zn. 2C/57/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.02.2014 vyhovel. V čase podania žaloby bol U. F. výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré boli evidované na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Q.. V priebehu súdneho konania, iba dva mesiace pred vynesením rozsudku vo veci, keď na základe podanej žaloby a vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že súd rozhodne v prospech žalobcu, U. F. darovacou zmluvou previedol tieto nehnuteľnosti na svoju manželku a dve dcéry, teda na žalované v 1. až 3. rade. Na základe darovacej zmluvy sa stali vlastníčkami a spoluvlastníkmi uvedených nehnuteľností tak, že žalovaná 1/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľností v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX evidovaného na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra O. č. XXX a pozemku parc. registra O. č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku parcely registra O. č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXX. Žalovaná 2/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľností v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra O. č. XXX na LV č. XXX a pozemku parcely registra O. č. XXX zapísaného na LV č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku parc. registra O. č. XXX/X zapísaného na LV č. XXX. Žalovaná 3/ sa stala spoluvlastníčkou nehnuteľností v podiele 1 k celku, a to rodinného domu súp. č. XX, evidovaného na parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, pozemku parc. registra O. č. XXX a pozemku parc. registra O. č. XXX a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku parc. registra O. č. XXX/X zapísaného na LV č. XXX. Žalované nadobudli vlastnícke a spoluvlastnícke práva k uvedeným nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 362/13-20/13 od U. F. (otca a manžela). Žalobca uviedol, že za účelom vymoženia pohľadávky 51.000,- eur podal návrh na vykonanie exekúcie, exekučné konanie sa vedie u JUDr. Jaroslava Delfiniho v Moldave nad Bodvou pod sp.zn. EX/178/14. V žalobe bolo tiež uvedené, že U. F. sa voči nemu 08.01.2012 dopustil zločinu vraždy, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. V čase, keď došlo k prevodu nehnuteľností z U. F. na žalované bol žalovaný právoplatne odsúdený, v rozsudku bol konštatovaný rozsah zranení, ktoré žalobcovi spôsobil a bol si teda vedomý toho, že si voči nemu bude uplatňovať aj nárok na náhradu spôsobenej škody.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalované so žalobou nesúhlasili. V čase prevodu nehnuteľností mohol U. F. ako vlastník nehnuteľností so svojím majetkom voľne disponovať keďže v čase prevodu nemal žiadneho veriteľa, a teda nemohol nikoho ukrátiť. Žalované tvrdili, že nemali žiadnu vedomosť o tom, že by U. F. mal v čase uzavretia darovacej zmluvy reálne vymáhateľný záväzok voči nejakým veriteľom. Žalovaná v 1. rade uviedla, že ona sama navrhla manželovi uzavretie darovacej zmluvy keďže bol vo veľmi zlom zdravotnom stave, bolo potrebné platiť účty, opravovať dom, zatekala strecha. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy nebolo voči nemu vedené žiadne exekučné konanie, na liste vlastníctva neboli žiadne ťarchy, jej manžel navyše vlastní ďalšie nehnuteľnosti, pozemky, pasienky a lesy nezaťažené nijakými ťarchami. Žalovaná v 2. rade uviedla, že otca sa pýtala, predtým ako podpísali darovaciu zmluvu, či nemá nejaké podlžnosti, otec bol vtedy v dosť zlom psychickom stave po tom všetkom čo sa stalo, ona vedela, že podlžnosti nemá. Na súde nezisťovala, či sa voči nemu vedie nejaké konanie. Žalovaná v 3. rade so žalobou nesúhlasila, jej otec nemal nikdy nijaké dlhy, bol to čestný chlap. Otca sa nepýtala, či má nejaké nevysporiadané finančné vzťahy. Na súde nezisťovala, či je vedené voči otcovi nejaké konanie z dôvodu, že nikdy nič nemali. Ani od svojej matky nemala vedomosť, že je nejaké konanie vedené na Okresnom súde Kežmarok.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi U. F. a žalovanými došlo k vzniku darovacej zmluvy, na základe ktorej sa žalované stali podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré boli na LV č. XXX, k.ú. Q. pôvodne zapísané na U. F.. Aktuálne sú nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele I. č. XXX - zastavané plochy a nádvorí, pozemok parcely registra I. č. XXX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 554 m² a pozemok parcely registra

I. č. XXX záhrady o výmere 978 m² v podielovom spoluvlastníctve O. F. v podiele 1 k celku, T. F. v podiele 1 k celku a A. F. v podiele 1 k celku, titulom nadobudnutia je darovacia zmluva V 362/13-20/13. Zároveň v časti ťarchy je uvedená Zmluva o zriadení vecného bremena, ktorá spočíva v práve U. F., nar. XX.XX.XXXX doživotne bývať a užívať rodinný dom súp. č. XX, postavený na parcele I. č. XXX, zast. pl. o výmere 554- podľa V 362/13-20/13.

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa na základe darovacej zmluvy stala O. F. výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra B. č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2256 m²; podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa T. F. stala výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra B. č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2236 m² a podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Q. sa A. F. stala výlučnou vlastníčkou pozemku parcely registra B. č. XXX/X- trvalé trávne porasty o výmere 2192 m².

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 2C/57/2012 zo dňa 26.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/94/2013-179 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 09.04.2014 a vykonateľným dňa 10.05.2014 súd zaviazal žalovaného U. F. zaplatiť žalobcovi G.. U. W. sumu 51.000,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 30.06.2010 do zaplatenia spolu s trovami konania, titulom pôžičky na zaplatenie dane.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6To/53/2012-629 zo dňa 30.01.2013 súd uložil obžalovanému U. F., ktorého okresný súd uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči G.. U. W., trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov.

Súd prvej inštancie zistil, že vo vzťahu k rodinnému domu bola hlásená poistná udalosť z 05.11.2013 keď v dôsledku silného lejaku a vetra došlo cez strechu k zatečeniu rodinného domu.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov vložka číslo: 21298/P, Oddiel: Sro mal súd preukázané, že dňa 25.02.2009 bola do obchodného registra zapísaná spoločnosť NABYT, s. r. o., IČO: 44 640 196, so sídlom 059 02 Vojňany 44, ktorej spoločníkmi, každý s vkladom 2.500,- eur a konateľmi od jej založenia, boli U. F. a G.. U. W.. Z výpisu zo živnostenského registra číslo XXX-XXXX vyplýva, že U. F. ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 31.03.2009.

V k.ú. Q. vlastní U. F. nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra B. č. XXX- zastavané plochy a nádvorcia o výmere 714 m², parcela registra B. č. XXX- trvalé trávne porasty o výmere 156 m², parcela registra B. č. XXX - ostatné plochy o výmere 160m² v podiele 29153/493072), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra I. č. XXXX- lesné pozemky o výmere 55774 m² v podiele 15579/56774), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra I. č. XXXX- lesné pozemky o výmere 615 m², parcela registra I. č. XXXX- lesné pozemky o výmere 2021 m² v podiele 1274/2636 a 1362/2636), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 601 m², parcela registra I. č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 8386 m², parcela registra I. č. XXXX- lesné pozemky o výmere 2592 m², parcela registra I. č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 12598 m², parcela registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 510 m² a parcela registra I. č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 5350m² v podiele 1/1), na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 6776 m² v podiele 567/6775 a 6208/6775); v k. ú. X. Q. vlastní nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX (parcely registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 2930 m² v podiele 1/1) a v k. ú. N. nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX (parcely registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 2424 m², parcela registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 2761 m², parcela registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 3124 m², parcela registra I. č. XXXX- orná pôda o výmere 4048 m² a parcela registra I. č. XXXX- trvalé trávne porasty o výmere 1850 m²). Na všetkých týchto nehnuteľnostiach je v súčasnosti v časti ťarchy zapísaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Delfinim.

Realitná kancelária H. G. vo vyjadrení zo dňa 07.11.2017 k trhovej cene nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy (parcely registra KN C) uviedla, že ich cena sa pohybuje na úrovni cca od 100.000,- eur do 120.000,- eur. Zo znaleckého posudku č. 14/2018 znalca G.. F. L. predloženého žalovanými vyplýva, že všeobecná hodnota oceňovanej pôdy spoluvlastníckeho podielu U. F. (LV č. XXX, k.ú. N., LV č. XXXX, k.ú. X. Q., LV č. XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k.ú. Q.) je 24.500,- eur; zo znaleckého posudku č. 4/2018 G.. U. P. vyplýva, že všeobecná hodnota lesného majetku je 35.000,- eur a zo znaleckého posudku č. 126/2018 znalca G.. U. N. vyplýva, že všeobecná hodnota pozemkov parcely B. č. XXX, XXX a XXX v k.ú. Q. je 5.600,- eur.

Z faktúry č. XXXXX mal súd prvej inštancie preukázané, že U. F. ako dodávateľ dodal spoločnosti NABYT, s.r.o. tovar v hodnote 306.885,41 eura a podľa faktúry č. XXXXX tovar v hodnote 34.737,29 eura. Faktúry boli vyhotovené dňa 31.03.2009 a splatné dňa 10.04.2009. Z inventarizačného zápisu ku dňu 31.12.2012 z časti 321 001 Dodávateľa- po splatnosti vyplýva, že U. F. mal po lehote splatnosti pohľadávku voči

spoločnosti NABYT, s.r.o. vo výške 85.100,72 eura. Z knihy záväzkov spoločnosti NABYT, s.r.o. so stavom k 01.02.2018 vyplýva ako neuhradený záväzok voči F. U. s dátumom splatnosti 10.04.2009 vo výške 85.100,72 eura. V daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 je suma 85.100,72 eura uvedená v časti ostatné položky zvyšujúce r. 100, neuvedené v r. 110 až 170. Zo znaleckého posudku č. 50/2015 znalca G.. D. v trestnej veci prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), ods. 3 Trestného zákona voči zodpovednej osobe za spoločnosť NABYT, s.r.o., Vojňany 44, 060 01 Kežmarok vyplýva, že U. F. mal faktúru č. XXXX vo výške 306.885,41 eura splatnú 10.04.2009 podľa účtovníctva vyplatenú za roky 2011-2012 celkom v sume 221.784,69 eura. Zvyšná časť 85.100,72 eura bola účtovne vysporiadaná v spoločnosti NABYT s.r.o. odpisom záväzku, ktorý spoločnosť NABYT s.r.o. považovala za premlčaný.

Súdom vypočítaná svedkyňa P. F., ktorá bola pôvodne od roku 2005 zamestnaná vo firme intervenienta, neskôr aj vo firme NABYT, s.r.o. ako skladová účtovníčka, pred súdom uviedla, že medzi žalobcom a intervenientom bolo dlhotrvajúce spoločné podnikanie. Podľa nej bol žalobca vo firme intervenienta tichým spoločníkom kde vložil 110.000,- eur. Z firmy U. F. a tichého spoločníka G.. U. W. prešiel tovar a autá v hodnote 341.622,70 eura s DPH na základe faktúry z 31.03.2009 na firmu NABYT, s.r.o. Z toho titulu vznikli vysoké odvody Daňovému úradu. Toto bolo riešené spoločne. Žalobca na osobný účet U. F. dobrovoľne vložil 51.000,- eur 29.03.2010, vložené peniaze U. F. nepoužil na osobný prospech, obaja rozhodli o založení firmy NABYT, s.r.o., ktorej prevodom tovaru a áut vznikol záväzok voči U. F.. Pri stretnutí žalobcu a intervenienta 14.08.2011 mal sa vysporiadať majetok firmy NABYT, s.r.o. Na toto stretnutie bola svedkyňa pozvaná ako nestranný a jediný svedok, ktorý mal dohliadať na rovnocenné rozdelenie firmy, keďže mala najväčší prehľad o skladoch, skladových zásobách, pohľadávkach a záväzkoch celého spoločného podnikania. Dohodli sa, že firmu prevezme U. F. s manželkou O. F.. Podľa svedkyne vklad 51.000,- eur poukázaný na osobný účet U. F., bola pôžička, použitý bol na podnikateľské účely oboch, poukázaný Daňovému úradu.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Delfiniho, Exekútorický úrad Košice, Pražská 4, Košice zo dňa 22.06.2020 o stave exekúcie č. EX 178/14, 3Er/748/2014 súd zistil, že predmetná exekúcie na vymoženie sumy 51.000,- eur s príslušenstvom prebieha od 11.12.2014 a stále trvá. V jej priebehu boli nariadené zrážky zo mzdy povinného a zriadené bolo exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Zrážkami zo mzdy bola vymožená suma vo výške 2.397,81 eura, pričom zostatok sumy predstavuje 119.876,63 eura. Okrem zrážok zo mzdy vo výške cca 40,- eur mesačne je možné uspokojiť pohľadávku oprávneného aj predajom nehnuteľností, pričom ide o nehnuteľnosti s nižším cenovým ohodnotením, čo uviedol aj sám povinný v jednom z podaní, v ktorom uviedol, že celkový výťažok pri ich predaji môže byť v sume cca 12.000,- eur. Doposiaľ nebol zo strany súdneho exekútora vyhotovený znalecký posudok. Podľa súdneho exekútora je možné očakávať, že dôjde k uspokojeniu pohľadávky na úrovni 10 % vymáhanej sumy.

Posudzujúc zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru o tom, že žalobu je potrebné zamietnuť. Poukázal na to, že samotný spor nie je možné sústrediť len na odporováciu žalobu, nie je možné opomenúť ani vzťahy medzi stranami, ktoré sú už len vyústením sporu. Podľa súdu prvej inštancie celá podstata odporovateľnosti je založená na tom, že úkon dlžníka musí byť nepoctivý. Rozhodným okamihom pre posúdenie ekvivalentnosti prevodu dlžníkových vecí, práva alebo iných majetkových hodnôt je deň, ku ktorému nastali účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností, čo v prejednávanej veci bolo dňa 03.04.2013. K uvedenému dňu intervenient U. F. mal faktúru č. XXXX vo výške 306.885,41 eura, splatnú 10.04.2009 podľa účtovníctva vyplatenú za roky 2011-2012 celkom v sume 221.784,69 eura, pričom zvyšná časť 85.100,72 eura bola účtovne vysporiadaná v spoločnosti NABYT s.r.o. odpisom záväzku, ktorý táto spoločnosť považovala za premlčaný. Uvedené vyplýva zo znaleckého posudku znalca z konania v trestnej veci prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c) ods. 3 Trestného zákona voči zodpovednej osobe za spoločnosť NABYT, s.r.o. Podľa súdu prvej inštancie táto pohľadávka intervenienta bola splatná 10.04.2009, teda v čase prevodu nehnuteľností nebola ešte premlčaná a intervenient (darca) nemohol predpokladať, že nebude uhradená. Podľa súdu prvej inštancie intervenient tak mal dostatok majetku, mal majetkovú pohľadávku vo výške 85.100,72 eura, čo logicky vylučuje jeho úmysel ukrátiť žalobcu. Navyiac zo znaleckých posudkov, ktoré predložili žalované, hodnota zostávajúceho nehnuteľného majetku U. F. bola vo výške 65.100,- eur.

Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že dôležité pre priebeh celého sporu bolo aj vnímanie výpovede súdom vypočutej svedkyne, ktorá pohľadávku mala za nedôvodnú a rozsudok súdu, podľa ktorého žalobcovi bola priznaná pohľadávka voči intervenientovi vo výške 51.000,- eur za prekvapivý. K rozhodnutiu v konaní o zaplatenie sumy 51.000,- eur došlo až po darovaní nehnuteľností. Žalovaná v 1. rade sa konania o zaplatenie sumy 51.000,- eur zúčastnila ako svedkyňa až po tom, ako došlo k prevodu vlastníckeho práva, žalované v 2. a 3. rade sa tohto konania nezúčastnili. Súd prvej inštancie poukázal

aj na úzke rodinné väzby medzi stranami sporu, žalobca je ujom žalovanej v 2. a 3. rade, je švagrom intervenienta. Predtým než došlo k spáchaniu trestného činu zo strany intervenienta na žalobcu bola rodina súdržná.

Súd prvej inštancie tak dospel k záveru o potrebe zamietnutia žaloby, uviedol, že prihlíadal nielen na zákon, ale aj na pravidlá slušnosti a tolerance a princíp spravodlivosti.

Pri právnom posúdení odkázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 42a ods. 1, 2, § 42b ods. 1, 2, 4, § 116.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc z úspechu žalovaných vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku, všetkým jeho výrokom, podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku, pretože podľa žalobcu konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca, citujúc ustanovenie § 42a Občianskeho zákonníka, uviedol, že bremeno dôkazu, ktoré bolo na ňom ako na žalujúcej strane, uniesol. Preukázaná bola existencia odporovateľného právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi intervenientom ako darcom a žalovanými dňa 19.02.2013. Preukázaná bola existencia pohľadávky žalobcu ako veriteľa vo výške 51.000,- eur s príslušenstvom titulom pôžičky a jej vymáhateľnosť. Preukázané bolo, že darovaním nehnuteľnosti došlo k značnému zmenšeniu majetku na strane intervenienta. Zostatok vymáhanej pohľadávky aktuálne predstavuje sumu vo výške 119.876,63 eura. V exekučnom konaní, ktoré prebieha od 11.12.2014 došlo k uspokojeniu žalobcu vo výške 1.857,75 eura, čo v pomere k výške pohľadávky predstavuje 1,5 % dlžnej sumy, zrážky zo mzdy povinného sú vykonávané na mesačnej báze vo výške 40,- eur, na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného je zriadené exekučné záložné právo, jedná sa o nehnuteľnosti ako orná pôda, lesný pozemok, trvalý trávny porast, ostatná plocha, zastavaná plocha a nádvorie v okrese Kežmarok, teda jedná sa o nehnuteľnosti s nižším cenovým hodnotením, čo potvrdzuje povinný v odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 3Er/748/2014-64 z 02.08.2019, v ktorom uvádza, že hodnota nehnuteľnosti, na ktorých je zriadené exekučné záložné právo môže pri predaji dosiahnuť výťažok cca 12.000,- eur za všetky nehnuteľnosti spolu. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že zo znaleckých posudkov predložených žalovanými vyplýva, že všeobecná hodnota oceňovanej pôdy spoluvlastníckeho podielu U. F. je 24.500,- eur, všeobecná hodnota lesného majetku 35.000,- eur a všeobecná hodnota ďalších pozemkov 5.600,- eur, je záver súdu, ktorý vyvodil z predložených znaleckých posudkov, nesprávny keďže súd sa nevenoval u znaleckého posudku G.. F. L. tej jeho časti, z ktorej vyplýva akými zložkami je konečná hodnota pozemkov určená. Znalec určil všeobecnú hodnotu poľnohospodárskych pozemkov v sume 12.314,75 eura, nepoľnohospodárskych pozemkov v sume 5.582,60 eura a lesných pozemkov, vrátane porastu, v sume 34.999,61 eura. Znalec teda najvyššiu hodnotu stanovil pri lesných pozemkoch, ktorých hodnota pozostávala z porastov v sume 27.426,52 eura a z hodnoty samotného pozemku v sume 7.573,09 eura. Zásadný problém je podľa žalobcu v tom, že hodnota lesného porastu, ktorý sa na pozemku nachádza, nemôže určovať hodnotu pozemku, keďže lesný porast nie je možné vyťažiť a predat'. Ťažba a predaj lesného porastu podlieha prísny reguláciám a je absolútne neprípustné, aby hodnota takéhoto porastu bola chápaná ako majetok dlžníka, ktorý môže slúžiť na uspokojenie veriteľa. Žalobca zdôraznil, že znalec G.. F. L. do hodnoty pozemkov zahrnul hodnotu lesného porastu, ktorá vyplývala z posudku G.. U. P. G.. L. bol zadávateľom posudku, posudok G.. P. nie je možné považovať za samostatný posudok ohľadne ocenenia ďalšieho majetku dlžníka, ale len ako podklad pre posudok G.. L.. Súd tak neopodstatnene navýšil hodnotu majetku dlžníka o 35.000,- eur. V konaní je tak možné vychádzať iba zo záveru v znaleckých posudkoch G.. F. L. a znalca G.. U. N.. Hodnota pozemkov určená znalcami tak predstavuje najviac sumu 30.100,- eur. Podľa žalobcu je potrebné prihladať aj na stanovisko súdneho exekútora, a to, že samotný dlžník odhadol hodnotu svojich pozemkov najviac na sumu 12.000,- eur, a to rok a pol po vypracovaní znaleckých posudkov. Podľa žalobcu niet pochýb o tom, že možnosť speňaženia poľnohospodárskych a lesných pozemkov je nepomerne horšia ako možnosť speňaženia rodinného domu nachádzajúceho sa v zastavanom území obce.

Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal aj na ďalší majetok dlžníka (intervenienta), a to pohľadávku vo výške 85.100,72 eura, žalobca uviedol, že k odpisu tejto pohľadávky došlo 31.12.2013, žalobcovi skončila funkcia konateľa spoločnosti k 21.06.2013, teda rozhodnutie o odpísaní pohľadávky musel urobiť samotný dlžník (intervenient), ktorý bol po 21.06.2013 jediným konateľom spoločnosti NABYT, s.r.o. Dlžník tak nevykonal žiadne právne úkony vo vzťahu k spoločnosti NABYT, s.r.o. smerujúce k speňaženiu tejto pohľadávky. Pohľadávka nebola uplatnená súdnou cestou. Dlžník vlastnou

nečinnosťou v pozícii veriteľa pohľadávky a zároveň konateľa dlžníka (spoločnosti NABYT, s.r.o.) umožnil jej premlčanie, čo svedčí práve o ďalšom postupe dlžníka, ktorý ukrátil žalobcu ako veriteľa. Takéto ukracujúce konanie dlžníka súd naopak vyhodnotil ako existenciu majetku, z ktorého bolo možné uspokojiť žalobcu. Intervenient ako konateľ spoločnosti si musel byť vedomý, že spoločnosť nemá prostriedky na zaplatenie tohto záväzku, z dôvodu faktického ukončenia činnosti spoločnosti je takýto záväzok aj do budúcnosti nevyhľaditeľný. To, čo súd považoval za majetok na strane intervenienta ako dlžníka, je v skutočnosti bezcenná pohľadávka, ktorá je z dôvodu jej premlčania navyše nevyhľaditeľná. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne v celom kontexte okolností, za ktorých došlo k odporovanému právnomu úkonu, vyhodnotil dôkazné bremeno žalovaných, prihliadol iba na ich tvrdenia a tvrdenia svedkyne P. F., ktoré sú jednak nelogické, jednak nepreukazujú zachovanie náležitej starostlivosti vo vzťahu k úmyslu dlžníka. Súd nepopísal v čom konkrétne spočívalo konanie žalovaných, ktoré vynaložili na zachovanie náležitej starostlivosti, čo urobili aby sa presvedčili o úmysle dlžníka pri prevode majetku. Žalobca popísal postupnosť udalostí po majetkových nezhodách medzi intervenientom a žalobcom. Zdôraznil, že po opakovanom naliehaní žalobcu na splatenie dlhov intervenientom sa intervenient rozhodol „vyriešiť“ svoje dlhy dňa 08.01.2012 radikálnym spôsobom, kde chladnokrvne s úmyslom žalobcu zavraždiť, opakovane na žalobcu vystrelil, a tento len zázrakom útok prežil. Za tento čin bol intervenient právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. Žalované, rovnako ako aj svedkyňa P. F., minimálne od augusta 2011 vedeli o dlhoch intervenienta voči žalobcovi, vedeli, že intervenient spáchal pokus vraždy žalobcu, tiež vedeli, že žalobca voči intervenientovi viedol súdne konanie o zaplatenie sumy 51.000,- eur, napriek tomu súd prvej inštancie dospel k záveru, že úmysel intervenienta nielenže nemohol byť žalovaným známy, tento navyše súd v konaní intervenienta ani nevzhladol. Z výpovede intervenienta vyplynulo, že iniciátorom darovania nehnuteľností bol práve on, pričom dôvody darovania nehnuteľností, v kontexte predchádzajúcich udalostí sú zrejmé. Prevodom rodinného domu sa nepochybne intervenient snažil nehnuteľnosti ochrániť pred nepriaznivými dôsledkami exekučného výkonu rozhodnutia, je však zarážajúce, že toto konanie súd nielenže nepovažuje za nepoctivé, dokonca toto konanie schvaľuje ako správne a spravodlivé. Podľa žalobcu predmetom konania nie je a nemôže byť posudzovanie spoluzodpovednosti rodinných príslušníkov dlžníka za jeho dlhy, ani dôsledky, ktoré v ich majetkovej sfére môžu nastať. Je neprípustné, keď súd namiesto zákonného usporiadania vzťahov odobrí protiprávne konanie s poukazom na súcit s rodinnými príslušníkmi dlžníka. Podľa žalobcu súd má rozhodnúť na základe zistených skutkových okolností. Hodnotenie súdu je krajne netolerantné k žalobcovi ako obeti trestného činu, necitlivé a neempatické, hodnotenie súdu prvej inštancie je pre žalobcu doslova nepochopiteľné. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

3. Žalované vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Navrhujú, aby bol rozsudok ako vecne správny potvrdený. Poukázali na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu v prejednávanej veci, z ktorého vyplýva, že bolo na žalobcovi preukázať vlastné ukrátenie, t.j. stav svedčiaci o nedostatočnosti zostatku takého majetku dlžníka, z ktorého by mohla byť uspokojená jeho pohľadávka. V spise sa nenachádza k uvedenému tvrdeniu žiaden dôkaz, ani správa od exekútora, ktorou argumentoval. Žalobca doposiaľ nepreukázal vlastné ukrátenie, exekútor ani nie je odborne spôsobilý k oceňovaniu nehnuteľností, a už vôbec nie pre účely súdneho konania. Zo správy od exekútora má vyplývať jedine tá skutočnosť, že exekútor doposiaľ nepristúpil k predaju nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve intervenienta a doposiaľ nebol vypracovaný znalecký posudok na stanovenie aktuálnej hodnoty pozemkov. Absolútna nečinnosť exekútora, ktorý evidentne len vyčkáva na právoplatné rozhodnutie v predmetnej veci nie je predsa dôkazom toho, že pohľadávku žalobcu nie je možné uspokojiť z ostatného majetku jeho dlžníka. Závery súdu o hodnote pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve intervenienta vychádzajú zo záverov znaleckého posudku G.. F. L.. Pokiaľ žalobca so závermi znalca nesúhlasí, nič mu nebránilo navrhnúť súdu kontrolné znalecké dokazovanie v tomto smere, resp. mohol sám zabezpečiť znalecké ohodnotenie predmetných pozemkov. Poukázali tiež na to, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti slúži exekútorovi len na určenie výšky najnižšieho podania v dražbe, teda pokiaľ exekútor reálne nepristúpil k vydraženiu nehnuteľností, žalobca nemôže preukázateľne tvrdiť, že sú tieto nehnuteľnosti nepredajné, alebo horšie speňažiteľné a už vôbec nemôže vedieť, aký by bol reálny výťažok z predaja. Podľa žalovaných zavádzajúce je tiež tvrdenie žalobcu, že sa intervenient rozhodol „vyriešiť“ svoje dlhy radikálnym spôsobom keď 08.01.2012 chladnokrvne s úmyslom žalobcu zavraždiť, opakovane na žalobcu vystrelil. Intervenient však nebol odsúdený za úkladnú vraždu v štádiu pokusu, konal v skrute, ktorý bol vyvolaný práve nečestným konaním žalobcu a enormným nátlakom, ktorý na intervenienta vyvinul. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že žalované vedeli

o dlhoch intervenienta voči žalobcovi. Samotná skutočnosť, že si žalobca nárokoval od intervenienta splácanie dlhov neznamená, že intervenient aj reálne mal voči žalobcovi dlh. Z výpovede svedkyne P. F. vyplynulo nielen to, že žalobca neustále vyvíjal nátlak na splácanie dlhov, ale aj to, že 51.000,- eur bolo vyrovnaných, že tieto finančné prostriedky intervenient nepoužil pre seba, ale na zaplatenie dane z ich spoločného podnikania. Pokiaľ má žalobca vedomosť žalovaných o prebiehajúcim konaní pred Okresným súdom Kežmarok preukázanú výpoveďou svedkyne P. F., ktorá uviedla, že o podanej žalobe sa v rámci rodiny bavili, nie je rozhodujúcou skutočnosťou to, že sa o tom bavili, ale kedy sa o žalobe dozvedeli. Žalované uviedli, že intervenient mal v čase darovania dostatočný majetok, bol spoločníkom spoločnosti, mal pohľadávku voči žalobcovi, na listoch vlastníctva nebola zapísaná žiadna ľarcha, za týchto okolností teda žalované vyvinuli dostatočné úsilie na to, aby preverili existenciu/neexistenciu dlhov darcu, keďže sa na tieto okolnosti pýtali P. F., ktorá ako účtovníčka firmy NABYT, s.r.o. mala najväčší prehľad o tom, aké sú pohľadávky a záväzky spoločnosti. Podľa žalovaných súd správne uviedol, že čo sa týka úmyslu, ide o vyvrátenú zákonnú domnienku, ktorá neplatí, ak druhá osoba nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel ukrátiť veriteľa.

4. Intervenient vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie žalobcu považuje za neopodstatnené v celom rozsahu. Uviedol, že darovaciu zmluvu podpísal 01.03.2013, rozsudok v konaní 2C/57/2012 je z 26.06.2013. Žalobca ako konateľ spoločnosti nečestným spôsobom naložil s jeho majetkom, čo vyplýva aj z toho, že v odvolaní poukazoval na to, že hodnota majetku spoločnosti NABYT, s.r.o. bola v roku 2012 vo výške 981,- eur, o tom však vedel len žalobca. Žalobca na pojednávaní dňa 23.07.2021 priznal, že 26.01.2012 prevzal jeho majetok v sume 150.680,01 eura, ktorý intervenient zdanił vloženou sumou 51.000,- eur na účet a tento majetok mal na jeho uspokojenie. Intervenient uviedol, že žalobca 26.01.2012 prevzal jeho majetok vo výške 150.698,01 eura, mesiac na to, 05.03.2012, podal žalobu o vrátenie pôžičky 51.000,- eur a 14.03.2013 mal vypracované daňové priznanie, ktoré osobne podpísal a podal 02.04.2013, v ktorom je zostatková hodnota majetku len 981,- eur a keďže daňové priznanie obsahuje aj jeho pohľadávku 85.100,72 eura, má vedomosť o tom, že ukrátił veriteľa - intervenienta presne v čase podpisu darovacej zmluvy. Podľa intervenienta žalované vedeli, že žalobca 26.01.2012 zobral majetok intervenienta, na čo jeho manželka reagovala podaním trestného oznámenia. Vedomosť žalovaných, že žalobca disponuje s majetkom intervenienta v nemalej hodnote, spôsobuje voči žalobcovi zánik povinnosti náležitej starostlivosti žalovaných. Intervenient poukázal na to, že súd rozhodol na podklade zistených skutkových okolností spravodlivo, pretože z tohto sporu dvoch spoločníkov, boli poškodené obe rodiny, nielen jedna. V konaní žalované preukázali čo ich viedlo k návrhu, aby im majetok prepísal, s čím on súhlasil. Jeho vedomosť o vlastnom majetku, ktorý pokrýval žalobcovu pohľadávku v ňom nevyvolávala nutnosť zbavovať sa majetku.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných a intervenienta k jeho odvolaniu uviedol, že pokiaľ žalované odkazujú na pohľadávku intervenienta voči žalobcovi, táto nebola ani v jednom stupni konania preukázaná, ide len o tvrdenie žalovaných s úmyslom klamne navodiť zdanie, že vyvinuli dostatočné úsilie pri preverovaní dlhov intervenienta. V čase keď došlo k darovaniu nehnuteľností, bola hodnota majetku spoločnosti NABYT, s.r.o. vo výške 981,- eur, resp. 273,- eur v roku 2013, pričom všetok tovar spoločnosti NABYT, s.r.o., ktorý mal nejakú hodnotu a ktorý bol speňažiteľný, bol prevedený na spoločnosť CENTRODOM s.r.o. vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade. Pokiaľ intervenient vo vyjadrení uvádza, že žalobca prevzal jeho majetok vo výške 150.698,01 eura a že má voči spoločnosti NABYT s.r.o. pohľadávku 85.100,72 eura, žalobca uviedol, že pohľadávka 85.100,72 eura, bola súdom označená ako pohľadávka odpísaná a premlčaná. K jej odpisu došlo dňa 31.12.2013. Intervenient nevykonal žiadne úkony smerujúce k speňaženiu pohľadávky, vlastnou nečinnosťou v pozícii veriteľa pohľadávky a zároveň konateľa dlžníka (spoločnosti NABYT, s.r.o.) umožnil jej premlčanie, čo svedčí práve o ďalšom postupe intervenienta, ktorým ukrátił žalobcu ako veriteľa. Takéto ukracujúce konanie intervenienta vyhodnotil súd ako existenciu majetku, z ktorého bolo možné uspokojiť žalobcu. Intervenient ako dlžník jednak umožnil premlčanie svojej pohľadávky, ku ktorému došlo iba sedem dní po vklade vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaných, navyše si ako konateľ spoločnosti musel byť vedomý, že spoločnosť nemá prostriedky na zaplatenie tohto záväzku. Tovar, ktorý bol predajný, intervenient previedol zo spoločnosti NABYT s.r.o. za výhodné ceny na spoločnosť CENTRODOM s.r.o., v ktorej spoločníkom a konateľom je jeho manželka a dcéra, a nepredajný tovar ako pozáručná kozmetika a nadrozmerne oblečenie, ktoré už v tom čase bolo zľavnené o 70 %, no napriek tomu sa ho nedarilo predáť, ponechal v spoločnej firme. Účtovná hodnota tohto tovaru tak ani zďaleka nezodpovedala jeho reálnej hodnote. Podľa žalobcu intervenient doposiaľ neprijal zodpovednosť za svoje konanie, výchovná funkcia trestu sa u neho absolútne nenaplnila. Žalobca

poukázal na to, že žalované aj intervenient v celom konaní tvrdili, že o žiadnych dlhoch intervenienta voči žalobcovi nevedeli. Odhliadnuc od skutočnosti, že v konaní to boli žalované, ktoré mali preukázať vynaloženie náležitej starostlivosti pre poznanie úmyslu intervenienta ukrátiť veriteľa, čo neurobili, podľa žalobcu existujú ďalšie dôkazy o tom, že žalované o dlhu intervenienta vedeli. Má to vyplývať zo zápisnice o výsluchu obvineného U. F. pred Okresným súdom Prešov sp.zn. 0Tp/2/2012 z 12.01.2012 kde intervenient v pozícii obvineného uviedol k otázke prokurátora či vedela jeho dcéra o tom, že v inkriminovaný deň sa chystá navštíviť svojho švagra a že za ním ide, uviedol to, že všetci doma vedeli, lebo som doma hovoril, že sa idem dohodnúť, aby sme mali pokoj, aj s manželkou sme to preberali ešte cestou, čomu svedčí zápisnica o výsluchu, ktorú k písomnosti priložil. Žalobca taktiež k vyjadreniu priložil zápisnicu o výsluchu O. F. v konaní vedenom Okresným súdom Prešov sp.zn. 33T/70/2012, kde ako svedkyňa uviedla na otázku vyšetrovateľa, či mala vedomosť o tom, že pán W. chce od jej manžela nejaké peniaze, uviedla to, že vedela, že chce od manžela peniaze, ktoré vložil do firmy, malo sa jednať o čiastku 3.000.000,- Sk, ktorú W. požadoval. W. na spoločnej dovolenke v lete v roku 2011 mal povedať jej manželovi, aby si zobral úver a peniaze mu vrátil, teda žalovaná už v lete v roku 2011, ako aj v marci roku 2012 vedela o existencii dlhu intervenienta voči žalobcovi. Nielenže nepreukázala vynaloženie náležitej starostlivosti, ale táto mala priamo vedomosť o existencii nemalých dlhov svojho manžela, intervenienta, voči žalobcovi.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 12.12.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii dôvodov pre to, aby bolo možné odvolaniu vyhovieť.

7. Žalobca podal odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, t.j. aj voči výroku o zamietnutí návrhu žalovaných a intervenienta na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 3C/5/2017. Odhliadnuc od toho, že išlo o odvolanie voči výroku, ktorým súd prvej inštancie nevyhovел návrhu, ktorý mal byť v záujme žalovaných a intervenienta, nie žalobcu, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie návrhu na prerušenie konania, ktorý bol podaný, nevyhovел, t.j. konanie neprerušil, preto pokiaľ žalobca podal odvolanie aj proti tomuto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, išlo o odvolanie proti zamietavému uzneseniu a proti zamietavému uzneseniu nie je odvolanie podľa § 357 písm. m) CSP prípustné. Preto odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaných v 1., 2. a 3. rade a intervenienta na prerušenie konania, t.j. voči výroku I. rozsudku, odmietol, podľa § 386 písm. c) CSP.

8. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie a na tvrdení o tom, že konanie súdu prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

9. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval

správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Inou vadou konania zakladajúcou odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP môže byť akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu. Relevanciu v zmysle následku zodpovedajúceho tomuto odvolaciemu dôvodu má vtedy, ak toto pochybenie mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Právna teória aj procesný predpis - Civilný sporový poriadok v ustanovení § 220 vo vzťahu k dôvodom rozhodnutia súdu ako individuálneho aktu aplikácie práva vymedzili viaceré požiadavky na jeho obsahové náležitosti, zo súhrnu ktorých má vyplývať zákonnosť, spravodlivosť a opodstatnenosť výsledku, ku ktorému sa v konaní dospelo. Rozhodnutie má objasniť podstatné skutočnosti, pri eliminácii nežiaducich nadbytočností tak, aby záver o skutkovom stave veci vychádzajúci z jednotlivých skutkových zistení, mohol byť podkladom pre právnu kvalifikáciu a právne posúdenie prejednanej veci.

13. Napriek tomu, že súd prvej inštancie okrem obširného popisu jednotlivých skutkových zistení, priebehu celého konania, vrátane popisu pre rozhodnutie bezvýznamného obsahu zrušeného rozsudku zo 14.09.2017, odvolacích argumentov k zrušenému rozsudku (body 9-11), čo v súhrne evokovalo neúčelnosť posudzovania procesných skutočností, je možné konštatovať, že rozhodnutie, ku ktorému došiel, je vo výroku vecne správne, zodpovedajúce výsledkom ne/aktivity strán sporu vo vzťahu k tvrdeniu rozhodujúcich skutočností a dôkazom k nim.

14. Žalobca sa žalobou, súdu prvej inštancie doručenu 24.03.2015, domáhal určenia toho, že je voči nemu neúčinná darovacia zmluva, ktorú ako darca uzatvoril dňa 01.03.2013 jeho dlžník U. F. a žalované, dlžníkovi osoby blízke ako obdarované, predmetom ktorej boli žalobou špecifikované nehnuteľnosti, vklad ktorej Správa katastra Kežmarok povolila pod V 362/13-20/13; voči darcovi mal pohľadávku 51.000,- eur titulom pôžičky, o povinnosti dlžníka vrátiť pôžičku 51.000,- eur s 9 %-ným úrokom z omeškania od 30.06.2010 do zaplatenia bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 2C/57/2012 z 26.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/94/2013-179 z 18.02.2014, právoplatným 09.04.2014.

15. U odporovateľnosti právneho úkonu realizovaného medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, musí žalobca preukázať, že úkon bol realizovaný vo vzťahu k osobe blízkej, existenciu vymáhateľnej pohľadávky a neexistenciu postihnuteľného majetku dlžníka aj v dôsledku úkonu, ktorému odporuje. Obdarovaná osoba, ak je osobou dlžníkovi blízkou, pokiaľ chce byť v konaní úspešná, musí preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Úspešná obrana spočíva nielen v tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť úkonom ktorému sa odporuje, nemohla pri náležitej starostlivosti vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedela, ani vedieť nemohla, napriek tomu, že vyvinula starostlivosť v zmysle rozpoznanie tohto úmyslu dlžníka a že išlo o starostlivosť náležitú.

16. Odporovateľnými nemôžu byť úkony majúce charakter ekvivalentnosti, t.j. také, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka.

Pre posúdenie ekvivalentnosti je rozhodným okamihom účinnosť úkonu, ktorému sa odporuje, u nehnuteľností zapisovaných do katastra nehnuteľností je to deň, ku ktorému nastali účinky vkladu do katastra nehnuteľností (Najvyšší súd Českej republiky 21Cdo/4333/2007 z 12.06.2008).

K ukráteniu pohľadávky veriteľa nedochádza ak dlžník vlastní taký majetok, ktorý postačuje na to, aby sa veriteľ z neho uspokojil (Najvyšší súd Českej republiky 21Cdo/2008/2000 z 22.06.2001).

17. U darovacej zmluvy, t.j. úkonu, ktorému žalobca v prejednávanej veci odporuje, nastali účinky vkladu dňa 03.04.2013, k uvedenému dňu bola vymáhateľnou pohľadávkou žalobcu voči U. F., o povinnosti splnenia ktorej bolo súdom právoplatne rozhodnuté; právoplatnosť rozhodnutia súdu nastala 09.04.2014, vykonateľnosť 10.05.2014, pričom U. F. bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 51.000,- eur s 9 %-ným úrokom z omeškania od 30.06.2010 do zaplatenia.

18. K momentu vkladu úkonu, ktorému žalobca odporoval, do katastra nehnuteľností, bola majetkovým aktívom U. F. jeho pohľadávka voči spoločnosti NABYT, s.r.o. vo výške 85.100,72 eura, v ktorej bol žalobca konateľom od 25.02.2009 do 21.06.2013, t.j. o predmetnej pohľadávke nemohol nemať

vedomosť keďže bola aj predmetom inventarizácie realizovanej za účelom zisťovania skutočného stavu majetku a záväzkov spoločnosti NABYT, s.r.o., ukončenej 06.03.2013 k 31.12.2012 (č.l. 445 spisu) a je uvedená aj v daňovom priznaní za rok 2012 vyhotovenom 14.03.2013 (č.l. 452 spisu).

V konaní vedenom pod sp.zn. 2C/57/2012 žalobca uviedol, že NABYT, s.r.o. dlhuje U. F. 306.885,41 eura, že uhradené bolo 221.784,69 eura, t.j. rozdiel predstavuje 85.100,72 eura. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je podstatné, že k odpisu záväzku NABYT, s.r.o. voči U. F. došlo k 31.12.2013 pre premlčanie, v čase vzniku darovacej zmluvy pohľadávka U. F. voči NABYT, s.r.o. v tejto výške, t.j. 85.100,72 eura, existovala a bolo na spoločnosti NABYT, s.r.o., v ktorej bol v čase vzniku darovacej zmluvy konateľom tak žalobca, ako aj U. F., túto vysporiadať.

19. Žalované predložili súdu znalecké ocenenie nehnuteľností, ktoré zostali aj po úkone, ktorému žalobca odporuje, vo vlastníctve U. F.. Podľa znaleckých posudkov č. 14/2018, č. 4/2018, č. 126/2018 všeobecná hodnota nehnuteľností predstavuje spolu 65.100,- eur. Vo vzťahu k predmetným prostriedkom procesnej obrany žalovaných sa v spise nenachádza žiadny procesný úkon žalobcu, žiadny dôkazný prostriedok spochybňujúci znalecké závery z posudkov. Je možné stotožniť sa s názorom žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, že žalobcovi nič nebránilo, aby realizoval úkony smerujúce k inému posúdeniu všeobecnej ceny nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve intervenienta, tiež s názorom, že relevantným, znalecké závery spochybňujúcim, nemôže byť názor exekútora - odhad, za ktorý by bolo možné nehnuteľnosti vo vlastníctve U. F. predajť aj vzhľadom k tomu, že doposiaľ k predaju nehnuteľností, na ktorých bolo zriadené exekučné záložné právo, nebolo exekútorom pristúpené.

20. Súčasné sporové konanie je kontradiktórne, strana sporu, ktorá vyvodzuje z vlastných tvrdení konkrétne priaznivé následky, musí k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, ak tak nerealizuje, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj tú stranu sporu, ktorá síce navrhne dôkazné prostriedky k tvrdenej pravdivosti vlastných tvrdení, avšak hodnotenie navrhnutých dôkazov súdom vyznie v záver, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť jej skutkových tvrdení. Zákonom - Civilným sporovým poriadkom je vymedzené dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strany sporu za výsledok konania určený výsledkom vykonaného dokazovania.

21. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že ak bolo v konaní preukázané a procesne nespochybnené to, že k okamihu účinnosti úkonu, ktorému žalobca odporoval, t.j. k 03.04.2013, kedy nadobudli účinky vkladu darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností, nedošlo k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka v pomere ku výške vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči U. F. - zistená hodnota zostatku jeho majetku prevyšovala výšku vymáhateľnej pohľadávky, bolo správne rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ žalobu zamietol. Za tejto situácie bolo bez významu posudzovanie toho, či žalované uniesli alebo nie bremeno dôkazu k vlastným tvrdeniam o tom, že nemohli ani pri náležitej starostlivosti poznať možný úmysel dlžníka - U. F. ukrať si svojho veriteľa.

22. Odvolací súd preto rozsudok ako rozsudok vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalované boli v odvolacom konaní plne úspešné, preto im odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.